ρίλλου τοῦ Λουκάρεως [1], Κύριλλος ὁ Λούκαρις (ἀποθ. 1638), Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, παιδείας ἄλλως ἀνὴρ οὐκ ἄγευστος [2], Μελέτιος ὁ Συρίγου (1640), Πρωτοσύγκελος τῆς Μ. Ἐκκλησίας, σοφὸς, γράψας κατὰ Καλβινιστῶν καὶ Ὁμολογίαν τῆς Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας [3], Γεράσιμος ὁ Ἀλεξανδρείας μετὰ Λούκαρ.ν (1630), Καθηγητὴς τῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἱεροκήρυξ ἐν Κρήτῃ [4], Ἀθανάσιος ὁ Πατελάριος, Πατριάρχης Κωνσαντινουπόλεως (1660) [5], Νεκτάριος ὁ Ἱεροσολύμων (1664), γράψας κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπα [6], Ἰωαννίκιος ὁ Ἀλεξανδρείας (1654) [7], Ἱερεμιας ὁ Κακαβέλας, ἱεροκήρυξ τῆς Μ. Ἐκκλησίας (1650) καὶ ἐν Ἰασίῳ διδάξας [8], Γεράσιμος Κακαβέλας [9], Μελέτιος Καλλονᾶς, ἱερομόναχος (1650) [10], Νικόλαος Βουβούλιος (1690), ἰατροφιλόσοφος, ἐγκρατέστατος τὴν Ἑλληνικὴν [11], διορθωτὴς τῶν ἐκδόσεων Νικολάου τοῦ Γλυκῦ ἐν Ἐνετίᾳ (1683) [12], Μαρῖνος Τζάνε Μπούνιαλης, Ῥεθύμνιος, γράψας

οἱ συντάκται τῆς Κιβωτοῦ (1819) (Βρετοῦ Β'. ἀρ. 666). εἶτα Κωνσταντῖνος Κούμας (1821), Βρετοῦ Β', 288. τελευταῖον Σκαρλάτος ὁ Βυζάντιος (1839) (Λεξικὸν ἐπίτομον τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης συνταχθὲν ὑπὸ Σκαρλάτον Δ. τοῦ Βυζαντίου· ἐν Ἀθήναις 1839).

(1) Φαβρικίου Ἑλλ. Βιβλιοθ. Τ. ΙΑ', ἐν λ.

(2) Εὐγενίου Λογικ. ἔνθα ἀνωτ. Μ. Ῥενιέρη Κύριλλος ὁ Λούκαρις κτλ. ἐν Ἀθήναις 1859. Βρετοῦ Α', 214. Τούτου πλὴν ἄλλων εὕρηνται ἐν χειρ. ὑπ' ἀρ. 234 τῆς τοῦ Ἁγιοταφ. Μετοχίου Βιβλιοθ. « Σημειώσεις Διδαχῶν τῷ 1598 (ἐν Κρήτῃ), τῷ 1599 (ἐν Χίῳ), τῷ 1600 (ἐν Ἰασίῳ).

(3) Βρετοῦ Α', 239. 246.

(4) Τούτου εὕρηται ἐν χειρ. ὑπ' ἀρ. 312 τῆς τοῦ Ἁγιοταφ. Μετοχ. Βιβλιοθ. « Εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους σύντομος παράφρασις καὶ ζητήματα» ὅρα καὶ Κωνσταντίνου Α' τοῦ ἀπὸ Σιναίου περὶ τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν κτλ. ἐν Ἐφημ. Φιλομαθ. ἔνθ. ἀνωτ. ἀρ. 464.

(5) Εὐγεν. Λογικ. ἔνθ. ἀνωτ.

(6) Βρετοῦ Α', 231.

(7) Κωνσταντίου Α' τοῦ ἀπὸ Σιναίου περὶ τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς ἐν τῷ Περιοδικῷ κτλ. σελ. 295.

(8) Βρετοῦ Α', 203.

(9) Αὐτόθι.

(10) Βρετοῦ Α', 204.

(11) Βρετοῦ Β'. 247. (12) Σ. Αρ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ